

Микайыл ҖАҖУДУЗАДӘ:

— Үзәриндә ең илдән артыг ишлә-
димиз «Гызаран јелкәнләр» адыл повес-
тиним бу ил тамамлаҗаҗам. Дәнизчиллик
саһәсиндә бизим дәдә-баба адәтләримиз
вардыр. Абшерон чамәзаты тарих боју
севинчинни, нәдәринни дәнизлә бөлүш-
мүш, дәр жүндә она пәнәһ кәтириниш-
дир. Хәзәр бизим үчүн әң гыса вә е-
ти-барлы көрпү олуштур. Бу жүн ө, дүң-
янын бир чох дәнизләри, өлкәләри илә
бағлыдыр. Азәрбајҗан дәнизчиләринин
шәһрәти инди һәр јерә јайылмышдыр.
Онларын иши, һајаты, харичи өлкәләрә
сәфәр заманы нәстәрдикләри мәнәт,
вәтәнпәрвәрлик дүјгулары мәнә чоҗдан
дүшүндүрүрдү. «Гызаран јелкәнләр» по-
вестиндә бу мәсәләләр тәсвир едилер.
Әсәри тамамламаг үчүн бу ил Гара дә-
низ—Балтик истигамәтиндә бир нәчә әј-
лыг сәфәрә чыхмаға һазырлашырам.

«Булвар шә'рләри» силсиләсиндән
јаздыгым јени әсәрләр, әлбәттә, Гәрб
әдәбијатында олдуғу кими нәләјтг кө-
рүш мәчәрәларыннан дејил, әксинә,
дәниз саһилиндә динчәлән зәһмәт әдам-
ларыннан, онларын истираһәтиндән, кү-
мүшү сачлы гөчәлардан, көрпә балалар-
дан, көзәллијә мәнәббатдан бәһс едир.
Һәмин сәријадан олан шә'рләримин бир
һиссәсини бу јахынларда чапа верәчә-
јәм.

Һәмишә олдуғу кими, инди дә мән
өзүм әсәсан ушаг јазычысы һесап еди-
рәм. Ушагларын һәјатындән әсәр јаз-
маг чәтин олдуғу гәдәр дә шәрәфлидир.

Мән һәмишә балаларымыз үчүн јазмаг-
дан хусуси јарадычылыг ләззәти дүјү-
шәм.

Кичик јашлы балалар үчүн јазды-
гым «Дәниз нағылы» нитабым бу ил
«Мәңчлик» нәшријатында чап едиләчәк-
дир. Јенә дә ушаг әдәбијаты сәријасын-
дан һекәјәләр нитабым «Мәзәллијин кә-
шијиндә» ады илә «Маәриф» нәшријаты
тәрәфиндән бурахылачагдыр. Бурада пи-
онер дүшөрәксиндә динчәлән мәнәб-
ләрин истираһәтиндән, доғма Вәтәнимиз-
зә, онун зәкин табиятинә мәнәббатин-
дән, гәјгысындән данышылыр.

Баһардан бәһс едән «Јазын елчилә-
ри» һекәјәсини ушаглар јахынларда
охуја биләчәкләр. Мән, табият көзәл-
ликләриндән бәһс едән силсилә һекә-
јәләр јазмаг һаггында дә дүшүнүрәм.
Фүрсәтдән истифадә едәрән мүәсир ушаг
әдәбијатынын вәзијәти һаггында өз
арзу вә мүәһәзәләримни дә билдирмәк
истәјирәм. Биздә әдәбијатын бу саһәси
нисбәтән керә гәлмышдыр. Јазычылары-
мыз мүәсир әдәбијатын гаршысында
дуран бөјүк тәләбләрә чәваб верә билә-
чәк әсәрләр јаратмалыдырлар. Индики
ушагларын билик сәвијәси, дүңләвөрү-
шү, истәк вә арзуларынын әһәтәси чох
көнишләнишдир. Хырда, өтәри һиссләр,
әләнчәләрдән ибарәт әсәрләр даһа онла-
рын бәдии әдәбијата өлән тәләбини өдә-
мир. Биз, бу мәсәлә һаггында чидди дү-
шүнмәлијик. Арзум будур ки, ушаг
әдәбијатына аид әсәрләрин тез-тез мү-

закираси кечирилсин, Јазычылар Итти-
фагы нәддиндә бу саһә үзрә мәсләһәт
сәәтлары тәшһил едилсин. Мәнчә, буна
ичтимән әсәсләр үзрә дә рәһбәрлик өт-
мәк олар.

Һазырда ишимин чоху бәдии тәрчү-
мә мәсәләләри илә бағлыдыр. Республи-
на тәрчүмә комитәсинин үзүвјәм. Биз ја-
хын беш илә тәрчүмә едиләчәк әсәр-
ләрин планыны тутмушуг. Һәмин пла-
нын мүвәфәғијәтлә јеринә јетирил-
мәсиндә шәхсән бир тәрчүмәчи кими ја-
хындан иштирак едәчәјәм. Әврүм боју
тәрчүмә саһәсиндә он бөјүк арзум дүң-
ја әдәбијаты инчиләриндән бирини там-
шәкилдә азәри дилинә тәрчүмә өтмәк
өләмушдур: Вахты илә «Илиада» поема-
сындан бә'зи парчалар тәрчүмә өтми-
шәм. Фикрим әсәрин там тәрчүмәсини
охучуларә чатдырмагдыр. Ејни заманда
дүңја классикләринин әсәрләриндән
нүмунәләр тәрчүмә едәчәјәм.

Јери кәлдинчә мән әдәбијәт - нәзә-
ријәсинин бә'зи мәсәләләри илә дә мәш-
ғул олурам. Москвада бешчилдик совет
хәлғлары әдәбијаты нәшр едиләчәкдир.
Биринчи чилд үчүн «Азәрбајҗан совет
поезијасы 20—30-чу илләрдә» очерни-
ни һазырлајырам.

Гырх иллик јарадычылыгымда Азәр-
бајҗан поезијасы илә өләгәдәр јазды-
гым әдәби-тәнғиди мәғәләләримни чапа
һазырламаг фикриндәјәм.

«Мөрүшләр» адыл өвчулуг хәтирәлә-
римин «Азәрбајҗан» журналы редаксия-

сына вермишәм. Бурада мәнәимлә узун
мүддәт өвчулуг өтмиш, Муганы, Мили,
Көј көлү, Кәһәзи, Талыстан дағларыны
гарыш-гарыш кәзән јахын достум С.
Вурғунла бағлы хәтирәләр, әһвалатлар
тәсвир едилер. Фикрим вар ки, кәләчәк-
дә бу мөвзуну даһа көниш планда иш-
ләјиб китаб шәклиндә чап етирим. Ов—
мәнәим үчүн һәмишә әдәби вәситә, бәдии
фон олуштур. Бу үсулла мән әмән
әдамларыны, онларын дүшүнчә вә һә-
јәтә бахышларыны бәдии шәкилдә әкс
өтирмәјә чалышмышәм.

Әдәби јарадычылыг саһәсиндә бу ил
нө мүвәфәғијәт гәзана билсәм—мәнәим
Бөјүк Октябрын 50 иллијинә һәдијјәм
өләчагдыр.